

Boven op het bollendak

Het bollendak met uitzicht op het stadskantoor.

FOTO RUUD VOEST

De bollen van kunststof folie worden door compressoren continu op spanning gehouden.

FOTO RUUD VOEST

Wethouder Victor Everhardt (links): „Dit dak gaat bij Utrecht horen, net als de Dom.“

FOTO RUUD VOEST

UTRECHT

Zo'n 24 meter boven het nieuwe Stationsplein van Utrecht jaagt de wind over het bijna voltooide bollendak. Er bovenop zoemen compressoren, die de 49 kunststof koepels op spanning moeten houden. Voor één keer nemen wethouder stationsgebied Victor Everhardt en een verslaggever van het AD een kijkje. „Hier kom je nooit weer.“

ROELAND FRANCK

Nog ruim twee weken. Dan loopt de

mensenmassa die zich nu nog dagelijks door de 'Patatstraat' - het laatste stukje oud-Hoog Catharijne - worstelt, over het nieuwe Stationsplein. Met boven hun hoofd het nieuwe bollendak.

Tegen die tijd is ook de route via de roltrap naar het Smakkelaarsveld in gebruik. Nu is het plein nog het exclusieve domein van de bouwvakkers. Van bovenaf zien ze eruit als kleine Playmobil-poppetjes, die druk in de weer zijn.

Als de nieuwe route voor de reizigers wordt opengesteld, is echter nog niet het hele plein klaar. Onder meer aan de randen wordt nog hard gewerkt aan de bebouwing. De laatste bollen in het dak moeten nog worden opgeblazen. Zolang dat niet klaar is kan het daaronder liggende deel van het plein nog niet worden vrijgegeven.

Het dak heeft iets met het getal zeven: het rust op zeven pijlers, de bollen hebben een diameter van zeven meter en het dak telt zeven keer zeven bollen. Die bestaan uit een dubbele laag doorzichtig kunststof folie, die door middel van compressoren continu op de juiste spanning worden gehouden.

Projectmanager Douwe Post: „Als het warm is en de zon schijnt, moet er lucht uit. Als het koud en donker is, moeten we bijblazen. Dat verversen van de lucht voorkomt meteen condensvorming in de bollen.“

Fenomenaal

Everhardt is enthousiast als hij na een flinke klim over bouwtrappen boven staat: „Ik vind het een bijzonder moment om een stap op het dak te kunnen zetten. Ik heb dit vanuit mijn werkkamer in het stadskantoor zien opbouwen. Nu zijn de stellages eronder weg en het is echt fenomenaal.“ Dat geldt niet alleen voor de constructie zelf, maar ook voor het uitzicht.

Post legt ondertussen uit hoe de bouw begon, met de sloop van het aloude taxiplatform, met daaronder het stadsbusstation. De tijd dat daarlangs ook nog de sneltram reed, vier jaar geleden, lijkt een eeuwigheid geleden.

Everhardt noemt het dak dat nu verrijst 'stijlvol, vriendelijk met rondingen en aaibaar'. „Je kunt van te voren niet zeggen of iets iconisch wordt, maar dit dak gaat bij Utrecht horen, net als de Dom.“